

אהובי כנפשי, שלום וחיים אמתיים.

כבר כתבתי שאני מאמין ומקוה כי בגלל השגחה הפליאה שקרה בחול המועד פסח, יהיה לו טובה וברכה רבה בעסק ההתקרבות להצדיק האמת. אמנם ביחד עם זה, מצאתי חובה לעצמי גלגלות את אוזניו האמת אשר בלבבי, כי בעניין עסקנו אני נקי לגמרי מכל מיני פניות גשמיות של ממון וכבוד וכדומה, חס ושלום, רק בלתי לה' לבדו, ואני בטוח וסומך עצמי על רום מעלת חכמתו שמבין ויודע בברור גמור דבר זה בכבודו ובעצמו. ה' יתברך יודע ועד שאני מוכן ומזמן למסור את חיי וממוני וכל אשר לי בשביל עסק זה לקרב איזה נפש ישראלי לה' יתברך, או על כל פנים להכניס בו איזה הרהור תשובה, אפילו רק לרגע אחת בלבד!

רבנו זכרוננו לברכה אמר: שלשה דברים פעלתי אצל ה' יתברך: (א) את הגבהות שבכם כבר שברתי.

(ב) עברה תעלה לכם ביסורים, לא תגרם לכם שוב נחת רוח. אפילו תעשו עברה, תהא בלי ידיים ובלי רגליים.

(ג) מפרסמים של שקר לא תסתכלו עוד בפניהם, כבר טעמתם מיין ההונגרי. מוהר"ני שאל את רבנו זצ"ל, מפני מה מסתיר את עצמו מפני הרב מברדיטשוב. והשיב: להתקרב אלי אינו יכול, אלא אם יעשו לי את הלועלוע [ידליק לי את המקטרת], וזאת אי אפשר.

אפילו אם עשה האדם מה שעשה ועבר מה שעבר, גם אז מצמצם את עצמו ה' יתברך מאין סוף עד אין תכלית ומרמז לו רמזים שיתקרב אליו בסיבות מסיבות שונות אשר מסבב בכל זה בתעלומותיו הנשגבות, כי הוא יתברך חושב מחשבות לבד ידח ממנו נדח, אבל כל רמיוזותיו האלה וכל קריאתו אותנו הוא על-ידי הצדיק האמת, שנשוב אליו מכל מקום שהוא, מכל מיני מניעות ופתיים ועקמומיות שלב, מכל מיני התגברות קליפת עמלק שמתגבר על האדם, מכל מקום שנתעה ונטעה דעתו ולבבו.

עצם הנקדה שבפנימיות דפנימיות הלב של כל אחד מישראל, מים רבים ועזים לא יוכלו לכבותה אף אם יעבר עליו מה שיעבר, אף שהבעל-דבר מתגבר מאד וכמעט ששורף אותו לגמרי, אף-על-פי כן אסור לו לייאש את עצמו, רק צריך ללקט ולחפש איזה נקודת טובות מתוך רבוי החטאים אשר נכשל בהם, ועל-ידי זה יזכה לשוב לה' יתברך באמת.

בפרישת שלום וברגשי כבוד ויקר, המתנגע ומקוה להתראות בשמחת לב. **ישראל דב אודסר**

שיחות

(שיחות של ר' ישראל בער אודסר, זצ"ל) ... אוי יוי יוי, אני זכיתי רק

לראות את רבי ישראל קארדונר, הוא היה כבר מהדורות האחרונים, אני ראיתי את האמת שלו, את הענוות שלו, את החיים שלו, את התפלה שלו. זה היה מן דבר לא מן העולם הזה; מבחינת לעתיד, מבחינת אחרי ביאת המשיח. הוא היה מקשר ברבנו כל-כך, באהבה כזו ובגעגועים כאלה, קלם ידעו שהוא עניין מיוחד.

רבי ישראל היה אחד בעולם, רבנו הקדוש היה לו רבי ישראל קארדונר. אני ראיתי מה שראיתי, מה שהוא זכה, הוא גם-כן כמו רבנו, הוא עמד כנגד כל העולם, הוא צחק מכלם, הוא היה מדבר עם כל אחד, אבל מה שהוא זכה לידע בלבבו...

זה זכות גדולה, זה עניין פלא גדול שאני זכיתי להכיר את רבי ישראל, כמה שזכיתי זה טוב, הוא היה נעלם גם ממני. אנשי רבנו היו נעלמים כמו רבנו, הוא היה נעלם מכל העולם, והוא עושה שתיקה אחת - והוא כובש כל העולם. על כל מה שמדברים ומקשים עליו קושיות, הוא נותן שתיקה אחת על הכל. וגם רבנו הקדוש אומר: "אני מזהיר מאד שיהיו כלם על ראש-השנה", הוא אמר מה ששום צדיק לא אמר, היה יום כפור, סכות, פסח, שבועות, אבל דווקא ראש-השנה? זה רק רבנו הקדוש, הוא אמר: "העיקר שלי הוא ראש-השנה!" הוא דן את כל העולם בראש-השנה, הוא עושה מה שהוא עושה אתנו ועם כל ישראל. אוי מה שהוא עושה אתנו, מה שיש לו עסק אתנו, עם חולים כאלה... וביספורי המעשיות, הבעטליר האחרון, הבעטליר הששי, מה שהוא הצטער, המלך האכזר ראה שהבת מלכה היא תהרג אותו, אז הוא לא ידע מה לעשות: לגרש אותה - אז היא תלך למלך אחר והוא יכול להיות בסכנה גדולה יותר, כי היא יכולה להרג אותו. לחיות אתה - הוא מפחד, היא תהרג אותו, "מה לעשות אתה?"

אז אמרו לו שהיא מסתובבת אצל הנהר, אצל המים. אז הוא הלך עם החיילים שלו ואמר לירות אותה, יהיה מה שיהיה! אז ירו בה כל המיני חצים, כל המיני רעל, והיא נפלה חלשות, והבעטליר אמר: "ואני רופא אותה!"

אוי, אשרינו מה שזכינו בחשך הזה, בהסתרה כזו, שאנחנו יודעים מענין רבנו שהוא פלא כזה שהוא כן יכול לתקן אותנו. הבעל-דבר ירה בנו כל מיני רעל, כל מיני כדורים, והבת-מלך נפלה חלשות, "ואני רופא אותה".

רבי נתן אמר שכשרבנו הקדוש ספר את מעשיה הזו, אז רבנו הקדוש הוא עשה תנועות עם העיניים ועם הידיים, זה פלא כזה שאין בעולם כמו המעשיה הזו, מה שרבנו הקדוש רמז...

אוי יוי יוי, ואנחנו צריכים למסר נפשנו על כל רגע שנכניס בנו את כל הדבורים של רבנו ו'השיחות הר"ן' וה'ילקוטי מוהר"ן' וה'ילקוטי תפלות'. אם היינו בקיאים בזה כמו שצריכים, היינו יכולים לעזר לכל העולם, לכל נפש מישראל. אם היינו מתוועדים והיינו אומרים להעולם: "מה, זה מופיע ב'ילקוטי מוהר"ן' בהתורה הזו..."

כל דבור שגלה רבנו ביחיי מוהר"ן זה נעלם וסתום, רבנו הקדוש גלה רק איזה טפה מן היסוד. זה כל החיות שלנו, זה רבנו הקדוש, זה ה'ילקוטי תפלות', ה'ילקוטי מוהר"ן', ה'ילקוטי הלכות', מה שיש לנו... יהיה חתונה יפה. אבל אנחנו צריכים לשים לבנו במסירת נפש, רק להיות נאמנים ולא להשגיח על העולם. אוי יוי יוי, אנחנו היינו צריכים למסר נפשנו לקיים את זה, להכניס בלבנו את כל דברי רבנו ו'שיחות הר"ן' ו'ילקוטי מוהר"ן', ויספורי מעשיות ו'השיחות' מה, איפה אנחנו? אנחנו ישנים, יש תורה כזו...

סיפור

(התקרבות ר' ישראל לרבנו זצ"ל)

... וכך היה המעשה. הורי [של ה'ר' ישראל בער אודסר, זצ"ל] היו עניים מרודים. הם היו טוחנים קפה, ומרוויחים את לחמם בצמצום גדול. אבל במלחמת העולם הראשונה נגמר הקפה הזה ונשארו בלי פרנסה. ובביתנו התגדל פעם קרובנו, בן אחי אמא שנתיתם בילדותו, שמו היה חי בנימין ברזל, ואמי הייתה לו לאם. כשסיפרה לו שנסארנו בלי פרנסה, הציע לה לאפות לחם. שאלה אימני, מהיכן אקח קמח? אמר לטוחן שיתן לה קמח באשראי, ואימני התחילה לאפות לחם. זה היה ביום ראשון.

והנה ביום חמישי בלילה פגש רב ישראל [קארדונר] בבנימין הנזכר לעיל ונתן לו שלום. רב ישראל החזיר לו שלום, ואמר לו: עשה מצווה והראה לי היכן משיגים לחם? בנימין שמח שנדמן לו קונה ושלחו מיד לבית אימני. ביתנו היה מטופל בילדים קטנים וגם בזה ראיתי השגחת ה' שנשאר עוד ככר לחם בבית. כשהופיע בבית וראיתי צורתו, היתה לי הרגשה שהוא אחד משלושים ושישה צדיקי הדור הנסתרים וכך אמרו עליו הרבה מגדולי הדור ההוא, וידעתי שאצלו אמצא רפואה בשלמות.

אבל חשבתי בלבי: כיצד אקשור עמו שיחה, והרי אחד משלושים ושישה (צדיקי הדור) יכול מחר להעלם ולילך לירושלים עיר הקודש בקפיצת הדרך, וכיצד אשפוך לפניו את לבי. ובעוד שאני חושב ככה, נתן לי רב ישראל זכרוננו לברכה את הכסף ושאלני האם אפשר לו ליטול הידים ולסעוד אצלו.

הרגשתי משיכה בנפשי אליו כמו מגנט, והרגשתי שהוא מכיר מחשבותי. ואף-על-פי שהיה לילה, וחוף מזה היה ביתנו קטן, והיינו פורשים מחצלת שעליו ישנו כל הילדים ולא היה מקום אפילו לשבת. וכששמעתי שהוא רוצה ליטול ידיו ולאכול כאן, חשבתי, כיצד? והרי אבא בוודאי לא יסכים, כי אין המקום מתאים כלל לזה. שאלתי את אבא, ואמר: למה לא? אדרבה, הרי נשאר קצת בצל לתבל פתו וניתן לו. והייתי תמוה שכן הדבר, הלא למחר היו צריכים לקום מוקדם כדי לאפות הלחם.

רב ישראל זכרוננו לברכה נשאר אצלנו ונטל ידיו. נתתי לו בצל לתבל הפת וסירב. אמר: איני אוכל אלא לחם ותה. והיה לנו כירה על פחמים. בקושי הכנתי לו התה. ומפני שחשבתי שעדיין בני הבית אינם ישנים אמרתי לרב ישראל בלחשיה: הידעתם? ה' יתברך שלח אתכם אלי כדי להציל את נפשי. רב ישראל התרגש מזה, שהרי ראה בזה נפלאות ה' יתברך... (המשך יבוא בעזרת ה')

עצות ותפילות

(לקוטי עצות - מועדי ה' - ראש חדש, א')

שרש התשובה הוא מראש-חדש. על-כן בראש-חדש משתלשלת התשובה בכל הנבראים ומגיע להם הרהור תשובה, ואפילו רשעים שבגינהם מכרחים לאיזה חרטה בראש-חדש, ששבין ומתחרטין ומודים ומתביישים (לקוטי מוהר"ן, סימן י').

... ותעורני לחזור בתשובה שלמה לפניך באמת, ולא אצא מן העולם הזה עד שאשוב מעוונותי, ואתקן את כל אשר פגמתי נגדך, במחשבה דבור ומעשה. ותהיה בעזרונו שנוכה להמשיך עלינו הארת התשובה השלמה משרשה, שהוא ראש חדש, כאשר גלית לנו על ידי צדיקך האמתיים. ונוכה לקבל ראשי חודשים בקדשה גדולה. ונוכה להמשיך עלינו שרש התשובה בכל שנים עשר ראשי חודשים, אשר נתת לעמך ישראל זמן כפרה לכל תולדותם, באופן שנוכה לשוב אליך בתשובה שלמה באמת.. (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה י')